

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617205754
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6617205754.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31335004, proti žalovaným: 1/ E. K., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., štátna občianka SR a 2/ F. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 20 090,91 Eur s prísl., o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/103/2017-196 zo dňa 28. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5 159,50 Eur, ktorú im povolil splácať v splátkach po 175,50 Eur mesačne, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky včas a v súvisiacom výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 99,97 Eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z istiny 95 Eur od 01.04.2017 až do zaplatenia (výrok I.), v časti o zaplatenie sumy 1.752,12 Eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 6,69 % p. a. z istiny 1.752,12 Eur od 01.08.2017 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1.752,12 Eur od 01.08.2017 až do zaplatenia (výrok II.), v časti o zaplatenie sumy 594,49 Eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 6,69 % p. a. z istiny 297,61 Eur od 01.04.2017 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z istiny 1.752,12 Eur od 01.08.2017 až do zaplatenia (výrok III.). Žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) okresný súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.159,50 Eur, ktorú povolil žalovaným 1/ a 2/ splácať v mesačných splátkach po 175,50 Eur, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky včas (výrok IV.); vo zvyšku okresný súd žalobu zamietol (výrok V.). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 48,16 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania (výrok VI.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 20 090,91 Eur spolu so 6,69 % p. a. úrokom za poskytnutie úveru zo sumy 16 830,96 Eur od 01.04.2017 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 17 959,73 Eur od 01.04.2017 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil

tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 0613841 2 08 uzatvoril so žalovanými dňa 06. 04. 2010 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej aj „úverová zmluva“, „predmetná zmluva o úvere“ alebo len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru žalovaným pod číslom 0613841 9 10 vo výške 20 000 Eur s tým, že po pridelení cieľovej sumy uvedenej v zmluve o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver (pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok) zmení na stavebný úver pod číslom 0613841 2 08 vo výške cca 12 000 Eur (článok I. bod 1 zmluvy). V zmysle článku II. bod 1. predmetnej zmluvy o úvere, sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení č. 0613841 2 08 pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 64,00 Eur a splácať 6,69 % p. a. úrok z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 111,50 Eur na účet zmluvy o stavebnom sporení č. 0613841 2 08. V súlade s článkom II. bod 7 predmetnej zmluvy o úvere bol žalobca oprávnený z mesačnej splátky úrokov z medziúveru prednostne uspokojiť sankčné úroky a poplatky. Žalobca vklad žalovaných prijatý na konto stavebného sporenia ako splátku úroku z medziúveru preúčtoval na konto medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov z medziúveru. Žalovaní 1/ a 2/ porušili zmluvné podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 28.12.2015 vyzval žalobca žalovaných na doplatenie omeškaných splátok úroku z medziúveru, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti. Dňa 17.03.2016 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola na konte stavebného sporenia naspořená žalovanými suma 3 922,14 Eur. Žalobca zúčtoval časť naspořenej sumy vo výške 2 556,04 Eur so sumou poskytnutého medziúveru 20 000 Eur, čo predstavuje po započítaní sumu 17 443,96 Eur (istina). Na konte stavebného sporenia ostala suma vo výške 1 336,10 Eur, ktorá bola zablokovaná na základe príkazu na začatie exekúcie príkazanim pohľadávky z účtu v banke zo dňa 21.05.2015, ktorý vydal súdny exekútor Mgr. X.X Okresný pre exekúciu vedenú pod č. XXX. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. k 17.03.2016 predstavovala podľa žaloby sumu 18 572,73 Eur a pozostávala z istiny vo výške 17 443,96 Eur, z nezaplatených úrokov z medziúveru vo výške 6,69 % p. a. zo sumy 20 000 Eur, vyčíslených do 17.03.2016 vo výške 785,77 Eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 343 Eur.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že podľa tvrdenia žalobcu uvedeného v žalobe, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uskutočnili žalovaní na účet stavebného sporenia vklady v celkovej výške 613 Eur, ktoré žalobca započítal na istinu. Žalovaná suma vo výške 20 090,91 Eur vyčíslená k 31. 03. 2017 pozostávala z istiny vo výške 16 830,96 Eur (istina vo výške 17 443,96 Eur znížená o vklady vykonané žalovanými po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 613 Eur), z nezaplatených úrokov za poskytnutie medziúveru vo výške 6,69 % p. a. , vyčíslených ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. ku dňu 17. 03. 2016 vo výške 785,77 Eur, z nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 343 Eur, z nezaplateného úroku za poskytnutie medziúveru vo výške 6,69 % p. a. , vyčísleného za obdobie od 18.03.2016 do 31.03.2017 v sume 1186,16 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. , vyčísleného žalobcom za obdobie od 18.03.2016 do 31.03.2017 pôvodne v sume 945,02 Eur (po prepočítaní a čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 23. 06. 2017, uplatneného žalobcom v sume 940,05 Eur). Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku predložil okresnému súdu nasledovné listinné dôkazy: výpis z účtu medziúveru (č. I. 3 až 4) , výpis z účtu stavebného sporenia (č. I. 5 až 6), zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (č. I. 7 až 10), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (č. I. 11) adresované žalovanej 1/, doručenkou (č. I. 12), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru adresované žalovanej 2/ (č. I. 13), doručenkou (č. I. 14), poslednú výzvu na úhradu adresovanú žalovanej 1/ s doručenkou (č. I. 15), poslednú výzvu na úhradu adresovanú žalovanému 2/ s doručenkou (č. I. 16), príkaz na začatie exekúcie (č. I. 17), Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení január 2009 (č. I. 18 až 19), výpis z obchodného registra (č. I. 21 až 25).

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že potom čo doručil žalovaným žalobu, mu žalobca doručil čiastočné späťvzatie žaloby pokiaľ ide o žalovanú istinu vo výške 99,97 Eur (95 Eur plus 4,97 Eur) a 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 95 Eur od 01.04.2017 až do zaplatenia. K uvedenému čiastočnému späťvzatí žaloby žalobcom došlo podľa jeho vyjadrenia v predmetnom čiastočnom späťvzatí žaloby z toho dôvodu, že žalobca si nemienil podanou žalobou uplatňovať ďalej aj poplatky za vedenie účtu, ktoré boli súčasťou žalovanej sumy vo výške 17 959,73 Eur, preto prepočítal základ pre výpočet úroku z omeškania, ktorý bol po uvedenom čiastočnom späťvzatí

žaloby 17 864,73 Eur (17 959,73 Eur mínus 95 Eur). Uvedené čiastočné späťvzatie žaloby spôsobilo zníženie žalovanej sumy o sumu 95 Eur a zároveň o sumu 4,97 Eur, pretože zo strany žalobcu došlo k prepočtu úroku z omeškania, ktorý žalobca prepočítal odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. od 18.03.2016 do 31.03.2017, takže pôvodne vyčíslený úrok z omeškania uplatnený zo sumy 17 959,73 Eur vo výške 945,02 Eur bol po prepočítaní a čiastočnom späťvzatí žaloby uplatnený žalobcom vo výške 940,05 Eur (zo sumy 17 864,73 Eur). Žalovaná suma vyčísleného 5 % p. a. úroku z omeškania za obdobie od 18.03.2016 do 31.03.2017 zo sumy 95 Eur tak bola žalobcom uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby znížená o sumu 4,97 Eur. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 19 990,94 Eur spolu s úrokom za poskytnutie medziúveru vo výške 6,69 % p. a. zo sumy 16 830,96 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 17 864,73 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia a náhradu trov konania. Žalovaná suma vo výške 19 990,94 Eur (po zohľadnení 1. čiastočného späťvzatia žaloby) pozostávala zo sumy istiny vo výške 16 830,96 Eur, z nezaplataených úrokov za poskytnutie medziúveru vo výške 6,69 % p. a., vyčíslených k dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 785,77 Eur, z nezaplataených poplatkov vo výške 248 Eur (pôvodne uplatnená suma 343 Eur znížená o sumu poplatkov za vedenie účtu vo výške 95 Eur, ktorá predstavuje súhrn pôvodne žalobcom žalobou uplatnených poplatkov za vedenie účtu za rok 2010 vo výške 16 Eur, za rok 2011 vo výške 25 Eur, za rok 2012 vo výške 25 Eur a za rok 2013 vo výške 29 Eur), z nezaplataených úrokov za poskytnutie medziúveru vo výške 6,69 %, vyčíslených za obdobie od 18. 03. 2016 do 31. 03. 2017 vo výške 1 186,16 Eur a z nezaplataených úrokov z omeškania vo výške 5,00 % p. a. vyčíslených žalobcom za obdobie od 18. 03. 2016 do 31. 03. 2017 vo výške 940,05 Eur.

1.4 Ďalším čiastočným späťvzatím žaloby - podaním zo dňa 02. 08. 2017 - zobrať žalobca žalobu čiastočne späť pokiaľ ide o sumu 1 752,12 Eur, 6,69 % p. a. úrok za poskytnutie úveru zo sumy 1 752,12 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 752,12 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia, pričom žiadal, aby „súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 18 238,82 Eur spolu so 6,69 % p. a. úrokom za poskytnutie medziúveru zo sumy 16 830,96 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017, 6,69 % p. a. úrokom za poskytnutie medziúveru zo sumy 15 078,84 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia, 5 ,00 % úrokom z omeškania zo sumy 17 864,73 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 16 112,61 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia a náhradu trov konania“.

1.5 Podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.07.2020 zobrať žalobca ešte žalobu čiastočne späť pokiaľ ide o sumu 594,49 Eur, 6,69 % p. a. úrok za poskytnutie úveru zo sumy 297,61 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia a 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 545,61 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia. Po všetkých čiastočných späťvzatiach žaloby sa žalobca podanou žalobou domáhal v konečnom dôsledku zaplataenia sumy 17 644,33 Eur spolu s 6,69 % p. a. úrokom za poskytnutie medziúveru zo sumy 16 533,35 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 17 319,12 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017, 6,69 % p. a. úrokom za poskytnutie medziúveru zo sumy 14 781 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia a 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 15 567 Eur od 01. 08. 2017 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

1.6 Na základe uvedených čiastočných späťvzatí žaloby okresný súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP a § 146 ods. 1 veta druhá CSP rozhodol o čiastočnom zastavení konania v časti dotknutej vyššie uvedenými čiastočnými späťvzatiami žaloby, tak ako je uvedené vo výroku I., II. a III. odvolaním napadnutého rozhodnutia.

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie, pričom zistil nasledovné skutočnosti: Žalobca ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi uzavrel dňa 06.04.2010 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru žalovaným pod číslom vo výške 20 000 Eur, pričom po pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol mimoriadny medziúver a súčasne pri dodržaní všetkých podmienok sa mimoriadny medziúver mal zmeniť na stavebný úver pod číslom 0613841 2 08 cca vo výške 12 000 Eur. Presná výška stavebného úveru sa mala rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení. V súlade s článkom II. zmluvy sa žalovaní ako dlžníci zaviazali vkladat' na účet Zmluvy o stavebnom sporení číslo 0613841 2 08 pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 64 Eur. Zároveň do pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení sa dlžníci zaviazali splácať úroky z

mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 111,50 Eur. V zmysle článku II. bod 3 zmluvy bola dojednaná splatnosť splátok úrokov z medziúveru vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca. Úrok za poskytnutie mimoriadneho medziúveru bol dojednaný vo výške 6,69 % p. a. ako fixný po dobu 5 rokov. Do pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení sa dlžníci zaviazali splácať úroky z medziúveru s tým, že boli oprávnení kedykoľvek splatiť mimoriadny medziúver. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na článok V. bod 1 zmluvy, v zmysle ktorého sa dlžníci zaviazali všetky splátky mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru uhradiť včas a riadne, na článok VI. bod 3 Zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou lehotou splatnosti a tiež na článok VI. bod 2 zmluvy, podľa ktorého, ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3 % p. a. úrok z omeškania pri stavebnom úvere a 5 % p. a. úrok z omeškania pri mimoriadnom medziúvere zo zameškaných splátok.

1.8 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z poslednej výzvy na úhradu zo dňa 28.02.2015 zistil, že žalobca vyzval žalovanú 1/, aby v lehote do 31. 12 2015 uhradila dlžné splátky vrátane splátky za december 2015 v celkovej výške 404,60 Eur s upozornením, že v prípade, že nedôjde k úhrade vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou lehotou splatnosti; podľa poštovej doručky bola uvedená výzva doručená žalovanej 1/ dňa 31.12.2015. Rovnako z poslednej výzvy na úhradu zo dňa 28.12.2015 okresný súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného 2/, aby v lehote do 31.12.2015 uhradil omeškané splátky vrátane splátky za mesiac december 2015 spolu vo výške 404,60 Eur s tým, že v prípade nesplnenia uvedenej požiadavky vyhlási žalobca mimoriadnu splatnosť úveru; podľa poštovej doručky bola uvedená výzva prevzatá žalovaným 2/ dňa 31.12.2015. Žalobca zároveň žalovaných 1/, 2/ upozornil, že je súdnym exekútorom Mgr. Stanislavom Polákom vedené exekučné konanie sp. zn. EX 1712/2015 pre vymoženie pohľadávky oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, čo vyplýva z príkazu na začatie exekúcie zo dňa 25. 05. 2015 (č. I. 17).

1.9 Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.03.2016 okresný súd zistil, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 17.03.2016 a požadoval od žalovanej 1/ zaplatenie dlžnej sumy vo výške 18 572,73 Eur, pričom v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti uviedol, že žalovaná 1/ porušila v zmluve dohodnuté povinnosti, nakoľko je v omeškaní s platením vkladov na účet Zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace; podľa doručky na č. I. 12 spisu bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru doručené žalovanej 1/ dňa 23.03.2016.

1.10 Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.03.2016, ktoré žalobca doručil žalovanému 2/ okresný súd zistil, že žalobca požadoval od žalovaného 2/ na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru k 17.03.2016 zaplatenie dlžnej sumy vo výške 18 572,73 Eur, pričom v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená z dôvodu porušenia v zmluve dohodnutých povinností žalovaným 2/ splácať úver riadne a včas, keď žalovaný 2/ bol v omeškaní s platením vkladov na účet Zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace; podľa doručky na č. I. 14 spisu bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru doručené žalovanému 2/ dňa 23.03.2016.

1.11 Z výpisu z účtu medziúveru okresný súd zistil, že žalovaní 1/ a 2/ boli v omeškaní za mesiac október 2015, keď došlo až dňa 30.11.2015 ku vkladu v sume 223 Eur a následne aj za mesiac december 2015 keď došlo až dňa 14.01.2016 ku vkladu v sume 223 Eur (predtým bol žalovanými zaplatený vklad dňa 10.08.2015 vo výške 223 Eur a dňa 01.06.2015 vo výške 157,50 Eur).

1.12 Z výpisu z účtu stavebného sporenia okresný súd zistil, že vklady na stavebné sporenie boli vykonané žalovanými dňa 30.09.2015 v sume 224,50 Eur, dňa 30.11.2015 v sume 224,50 Eur a dňa 14.01.2016 v sume 224,50 Eur.

1.13 Z článku XIX. bod 2 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (znenie január 2009) okresný súd zistil, že vo Všeobecných obchodných podmienkach je uvedené, že ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak a) je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvomi splátkami alebo s jednou splátkou dlhšie ako tri mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, je v zmysle článku XIX. bod 3 písmeno b) Všeobecných obchodných podmienok žalobca oprávnený jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť

úveru. V zmysle článku XIX. bod 2 písmeno d) Všeobecných obchodných podmienok, je žalobca ako veriteľ oprávnený tiež vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak stavebný sporiteľ a spoludlžník alebo ručiteľ prestane splácať stavebný úver.

1.14 Z písomného podania žalobcu a z prehľadu dlžnej sumy mimoriadneho medziúveru, doručeného okresnému súdu dňa 24.02.2020 (na základe výzvy okresného súdu), okresný súd zistil, že žalovaní by k 11.03.2020 (pokiaľ by nedošlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru) boli dlžní žalobcovi titulom neuhradených splátok medziúveru sumu 4.850,50 Eur.

1.15 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497, na ust. § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, ďalej na ust. § 1 ods. 1, § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 06. 04. 2010, ďalej na ust. § 1 ods. 1, na ust. § 2 ods. 1, na ust. § 4, na ust. § 7 ods. 2 a 3, na ust. § 8 ods. 1 a 2, na ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom k 06. 04. 2010, na ust. § 39, na ust. § 52, na ust. § 54 ods. 1 a 2, na ust. § 53 ods. 9, na ust. § 121 ods. 1, na ust. § 488, na ust. § 517, na ust. § 565 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka ako aj na ust. § 232 ods. 4 CSP a uviedol, že z vykonaného dokazovania má za to, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzatvorená dňa 06.04.2010 medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ je úverovou zmluvou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaní 1/, 2/ ako spotrebiteľia, t. j. fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní tejto zmluvy a plnení zo zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, vstúpili do zmluvného vzťahu s dodávateľom - žalobcom, ktorý je právnická osoba, ktorá konala pri uzatváraní a plnení zo zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Konštatoval, že právna úprava mimoriadneho zosplatnenia úveru pri spotrebiteľských zmluvách obsiahnutá v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v § 565 Občianskeho zákonníka vylučuje aplikáciu právnej úpravy zmluvy o úvere ustanovenej v § 506 Obchodného zákonníka ohľadom mimoriadneho zosplatnenia úveru, napriek tomu, že sa v danom prípade jedná o úverovú zmluvu podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že v zmysle § 1 a § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z. z. sa tento zákon nevzťahuje na predmetnú zmluvu o úvere, nakoľko je to zmluva o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, na účely dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržby. Uviedol, že predmetná zmluva je upravená v zákone č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, ktorý v § 2 ods. 1 definuje stavebné sporenie a s poukazom na § 7 ods. 2 a 3 stanovuje náležitosti, ktoré zmluva o stavebnom sporení a o stavebnom úvere musí obsahovať; uvedené náležitosti v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 06.04.2010 podľa skutkových zistení okresného súdu sú.

1.16 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že keďže dospel k záveru, že mimoriadne zosplatnenie úveru zo dňa 17.03.2016 je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, podmienky splatnosti dojednané v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sú naďalej platné. Konštatoval, že žalobca doručil žalovaným výzvu na úhradu zo dňa 28.12.2015, v zmysle ktorej pohľadávka žalobcu voči žalovaným predstavovala ku dňu 28.12.2015 sumu 404,60 Eur a vyzval ich, aby mu uhradili dlžnú sumu v uvedenej výške do 31.12.2015. Zároveň ich upozornil, že pokiaľ v vo výzve uvedenej lehote nezaplatia dlžnú sumu 404,60 Eur, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v uvedenom čase boli žalovaní v omeškaní s 3 splátkami, t. j. so splátkou za mesiac december 2015, november 2015 a október 2015. So splátkou za mesiac október splatnou k 15.10.2015 (podľa Zmluvy boli splátky medziúveru splatné vždy k 15. dňu v mesiaci), však žalovaní ku dňu vydania výzvy (28.12.2015) neboli v omeškaní viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, preto by bola podmienka v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnená až po 15.01.2016. Vzhľadom na zistený skutkový stav vyplývajúci z poslednej výzvy na úhradu z 28.12.2015, kde žalobca upozornil žalovaných na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, mohol žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak sa rozhodol využiť právo na predčasné zosplatnenie úveru, urobiť tak len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky t. j. do 15.02. 2016. Uplynutím 15.02.2016 zanikla pre žalobcu možnosť uplatniť si mimoriadne splatnosť úveru na základe výzvy zo dňa 28.12.2015, preto je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.03.2016 neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko odporuje ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ musí uplatniť toto právo (právo na mimoriadne zosplatnenie úveru)

za splnenia podmienky vyplývajúcej z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. za splnenia podmienky omeškania viac ako tri mesiace do splatnosti najbližšej splátky (to znamená, že zosplatenie pre splátku splatnú 15.10.2015 bolo treba vykonať do 15.02.2016).

1.17 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že mimoriadne zosplatenie úveru je neplatným právnym úkonom aj z ďalšieho dôvodu, a to z toho dôvodu, že žalobca ako veriteľ si musí, pokiaľ chce vykonať platné mimoriadne zosplatenie úveru, splniť notifikačnú povinnosť, pričom v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné, aby v čase mimoriadneho zosplatenia úveru naďalej trvalo omeškanie prvej splátky, t. j. v tomto prípade splátky splatnej do 15.10.2015. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že sa stotožňuje so závermi odbornej právnickej literatúry, že pokiaľ dlžník - spotrebiteľ dodatočne uhradí omeškanú splátku, konzumuje právo dodávateľa - veriteľa na jednorazové zosplatenie úveru. To znamená, že právo na mimoriadne zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ - dodávateľ vykonať po uplynutí zákonnej lehoty len ak omeškanie s prvou splátkou trvá, a to aj v prípade ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami - rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka (viď Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol., Občiansky zákonník I., § 1 - 450, 2. vydanie., Komentár, Praha: C. H. Beck, 2019, 636 s.). Keďže žalovaní argumentovali aj tou skutočnosťou, že pred zosplatením úveru uhradili dlžnú časť mimoriadneho medziúveru, okresný súd z výpisu z účtu z medziúveru zistil, že dňa 14.01.2016 bol zaúčtovaný vklad žalovaných v sume 223 Eur. Mal teda zato, že úhradou sumy 223 Eur na účet medziúveru uhradili žalovaní splátku splatnú dňa 15.10.2015 vo výške 111,50 Eur, pre ktorú žalobca zrealizoval notifikačnú povinnosť a zároveň aj splátku splatnú dňa 15.11.2015 vo výške 111,50 Eur, čo podľa okresného súdu znamená, že žalobca mohol uskutočniť mimoriadne zosplatenie úveru do 15.02.2016, len pokiaľ by nedošlo k úhrade uvedenej sumy (223 Eur). Úhradou splátky splatnej dňa 15.10.2015 zaniklo žalobcovi právo na predčasné zosplatenie úveru pre túto pôvodne omeškanú splátku. Vzhľadom na uvedenú úhradu postupoval žalobca podľa okresného súdu v rozpore s podmienkami uvedenými v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, a teda mimoriadne zosplatenie úveru je neplatný právny úkon aj z tohto dôvodu pre rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka.

1.18 Okresný súd vychádzajúc zo zistených skutkových okolností a právneho posúdenia mimoriadneho zosplatenia úveru ako neplatného právneho úkonu, rozhodol tak, že žalobcovi priznal pokiaľ ide o istinu len neuhradené splátky medziúveru, splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. ku dňu 28.08.2020. pričom konštatoval, že ak boli žalovaní podľa prepočtu žalobcu, ktorý bol súčasťou podania žalobcu doručeného okresnému súdu dňa 24. 02. 2020 (č. I. 141 spisu) ku dňu 11.03.2020 dlžní na splátkach medziúveru sumu 4 850,50 Eur, tak k 28. 02. 2020 (ku dňu vyhlásenia rozsudku) treba k uvedenej sume pripočítať aj splátky úroku z medziúveru vo výške 111,50 Eur mesačne, splatné k 15. 03. 2020, k 15. 04. 2020, k 15. 05. 2020, k 15. 06. 2020, k 15. 07. 2020 a k 15. 08. 2020, t. j. 6 x 115, 50 Eur, čo sa rovná sume 669 Eur, preto dlžná suma medziúveru ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 4 850,50 Eur plus 669 Eur, t. j. 5 519,50 Eur, na zaplatenie ktorej okresný súd zaviazal žalovaných a vo zvyšku žalobu zamietol.

1.19 Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 6,69 % p. a. úroku za poskytnutie úveru z istiny medziúveru 16.533,35 Eur od 01.04.2017 do 31.07.2017, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že má zato, že na uvedené úroky žalobca vzhľadom na právne posúdenie neplatnosti mimoriadneho zosplatenia úveru nemá nárok, pretože súd priznal žalobcovi istinu zodpovedajúcu nezaplateným splátkam úrokov z medziúveru, pričom istina samotného medziúveru nebola splatná. Úrok z medziúveru predstavuje cenu peňazí žalobcu za poskytnuté peňažné prostriedky medziúveru, a teda nie je dôvodné tieto úroky opätovne úročiť zmluvným úrokom, keďže žalovaní ešte nemajú povinnosť vrátiť požičané prostriedky z medziúveru. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vychádzal z § 488 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 497 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že pohľadávkou je hlavné plnenie - peňažné prostriedky, ktoré veriteľ poskytol dlžníkovi, ktoré je dlžník povinný v tomto prípade vrátiť veriteľovi, v nadväznosti na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že príslušenstvom pohľadávky sú aj úroky a úroky z omeškania.

1.20 Rovnaký záver aplikoval okresný súd aj na uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý si žalobca uplatnil z istiny medziúveru 17 319,12 Eur od 01.04.2017 do 31.07.2017 a z istiny úveru zo sumy 15 567 Eur od 01.08.2017 do zaplatenia.

Dlžnú sumu 5 159,50 Eur povolil okresný súd v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP žalovaným splácať v splátkach po 175,50 Eur, tak ako žalovaní 1/ a 2/ navrhovali vo svojom odpore proti platobnému rozkazu, doručenom okresnému súdu dňa 13.07.2017. Podľa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku pri rozhodovaní o žiadosti žalovaných o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach, vychádzal okresný súd z výpovede žalovanej 1/ na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 04.04.2018, kde žalovaná 1/ okrem iného uviedla, že k vzniknutej situácii došlo v súvislosti s tým, že sa dostali do finančných problémov v dôsledku podvodného pracovného pomeru, keď im zamestnávateľ nezaplatil za tri mesiace výkonu práce na pozícii obchodného zástupcu.

2. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalovaní 1/ a 2/ odvolali a v odvolaní uviedli, že odvolaním napádajú výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým im súd prvej inštancie uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.159,50 Eur, ktorú im povolil splácať v splátkach po 175,50 Eur, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplataenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky včas a tiež súvisiaci výrok o trovách konania, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd prvej inštancie im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, pretože konanie pred súdom prvej inštancie má tzv. inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel podľa žalovaných na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaní ďalej v odvolaní uviedli, že súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie v relevantnej časti tým, že zosplataenie úveru zo dňa 17.03.2016 je neplatné s ohľadom na porušenie ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, preto istina dlhu stavebného medziúveru nie je splatná. Okresný súd ale priznal žalobcovi „splátky mimoriadneho medziúveru, ktoré tvoria výlučne zmluvný úrok a ktoré žalovaní dlhovali žalobcovi ku dňu vydania rozhodnutia, teda k 28.08.2020. V nadväznosti na uvedené žalovaní v odvolaní uviedli, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP vidia v dvoch pochybeniach súdu prvej inštancie. V prvom rade namietali nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku, pretože súd prvej inštancie podľa ich názoru dostatočným spôsobom nevysvetlil prečo priznal žalobcovi plnenie v podobe zmluvných úrokov práve v tej výške, v akej ich žalobcovi priznal, a prečo práve do dňa vyhlásenia rozsudku. Uviedli, že „konštrukcia medziúveru v spornej úverovej zmluve je taká, že dlžník platí v splátkach medziúveru výlučne úroky, istinu nespláca. Istinu začne dlžník splácať až po dosiahnutí cieľovej sumy na stavebnom sporení a po „preklopení medziúveru na stavebný úver“. To ale môže podľa žalovaných viesť k absurdnej situácii, že dlžník/ci spláca/jú úrok z medziúveru, teda zmluvný úrok, no nikdy nedosiahnu cieľovú sumu na stavebnom sporení. Splácanie medziúveru sa stáva nekonečným, bez akéhokoľvek vplyvu na dlžnú istinu. Odvolaním napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie síce podľa žalovaných túto nekonečnú reťaz preťal, nevysvetlil však prečo práve k tomu konkrétnemu dátumu, ktorý uviedol v rozsudku. Nevysvetlil ani súvzťažnosť takéhoto rozhodnutia k žalobe a k žalobnému návrhu žalobcu. Kľúčové veci sa teda z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nedozvedeli. Za ďalšie porušenie práva na spravodlivý proces označili žalovaní v odvolaní to, že na pojednávanie nariadené na okresnom súde na deň 17.01.2020 sa dostavil len právny zástupca žalovaných. Žalobca sa na toto pojednávanie nedostavil, no neúčast' na tomto pojednávaní neospravedlnil. Tým boli podľa žalovaných naplnené podmienky na to, aby žalovaná strana navrhla vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP.

2.1 Žalovaní v odvolaní ďalej uviedli, že žalobca podľa ich názoru tak v žalobe, ako aj v neskorších podaniach nejasne uviedol, čoho sa vlastne domáha. Z podaní žalobcu nie je podľa žalovaných zrejme, v akej časti vlastne vzal žalobca žalobu späť. Žalobou z 05.04.2017 si žalobca uplatnil istinu vo výške 16 830,96 Eur, nezaplataené úroky za úver vo výške 785,77 Eur, nezaplataené poplatky vo výške 343 Eur, úrok z úveru 6,69 % p. a. od 18.03.2017 do 31.03.2017 vyčíslený v sume 1186,16 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % vyčíslený za obdobie od 18.03.2017 do 31.03.2017 v sume 945,02 Eur. To predstavuje podľa žalovaných sumu uvedenú v petite žaloby, teda sumu 20 090,91 Eur. Okrem toho si žalobca uplatnil úrok vo výške 6,69 % p. a. ročne zo sumy 16 830,96 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. ročne zo sumy 17 959,73 Eur od 01.04.2017 do zaplataenia. Podaním z 02.08.2017 zbral žalobca žalobu späť v sume 1752,12 Eur, úroku vo výške 6,69 % p. a. ročne zo sumy 1 752,12 Eur od 01.08.2017 do zaplataenia a 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 1 752,12 Eur od 01.08.2017 do zaplataenia. Túto sumu zarátal žalobca na istinu a ďalej požadoval zaplataenie sumy 18

238,82 Eur s príslušenstvom. V uvedenej súvislosti žalovaní v odvolaní uviedli, že ak od žalovanej sumy 20 090,91 Eur odrátajú sumu 1 752,12 Eur, vyjde suma 18 338,79 Eur, teda nie suma 18 238,82 Eur. Navyše, z podania z 02.08.2017 nie je podľa žalovaných zrejme, čo považuje žalobca za istinu a čo za príslušenstvo. V každom prípade súd prvej inštancie priznal žalobcovi len príslušenstvo, a to len zmluvný úrok (úrok z medziúveru). Zjavne pritom podľa žalovaných mylne vychádzal z výšky zmluvného úroku 111,50 Eur. „Omyl nie je v tom, že by snád' zmluvný úrok nemal takúto výšku“. Omyl podľa žalovaných spočíva v tom, že žalobca si neuplatnil zmluvný úrok vo výške 111,50 Eur mesačne (6,69 % p. a. z istiny 20 000 Eur), ale úrok 6,69 % p. a. z nižších súm, konkrétne zo sumy 16 830,96 Eur od 01.04.2017 do 31.07.2017, čo predstavuje sumu 95,63 Eur mesačne a zo sumy 15 078,84 Eur od 01.08.2017 do zaplatenia, čo je 85,68 Eur mesačne. Potom ale podľa žalovaných jednoduchým výpočtom vyjde, že žalobca si uplatnil za obdobie od 01.04.2017 do 31.07.2017 sumu 382,52 Eur (95,63 Eur x 4 mesiace) a za obdobie od 01.08.2017 do súdom určeného času, t. j. do augusta 2020 sumu 3 341,52 Eur (85,68 Eur x 39 mesiacov). To je podľa žalovaných spolu 3 724,04 Eur, nie 5159,50 Eur, ako to súd prvej inštancie určil v rozsudku. Navyše, v tabuľke k podaniu, ktoré sa nachádza v spise na č. l. 139 sa podľa žalovaných píše o omeškaní so splácaním zmluvných úrokov ku dňu zosplatenia úveru vo výške 111,50 Eur a nie vo výške 785, 77 Eur, ako sa to uvádza v samotnom vyjadrení žalobca. Ani pri uplatnení zmluvného úroku vo výške 111,50 Eur mesačne nevyjde podľa žalovaných dlžná suma za obdobie určené súdom v takej výške, ako je to uvedené v rozsudku (111,50 Eur x 39 mesiacov = 4460 Eur, k tomu ešte jedna splátka podľa tabuľky vo výške 111,50 Eur, čo je spolu 4571,50 Eur).

2.2 Žalovaní v odvolaní ďalej uviedli, že právna otázka, ktorou sa súd prvej inštancie zaoberal nedostatočne, je otázka, „čo znamená omeškanie so splácaním úrokov, ak dlžník nie je v omeškaní so splácaním istiny, lebo podľa zmluvy nemôže byť“. Tu treba podľa žalovaných osobitne prihliadať na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu. Poukázali na to, že uvedenú procesnú obranu použili na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 17.01.2020. Zdôraznili, že podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/4/2017 a z rozsudku toho istého súdu sp. zn. 1Cdo/157/2009, príslušenstvo pohľadávky v režime občianskeho práva je akcesorickým záväzkom a je závislým od hlavného záväzku, v tomto prípade od istiny. Opačná závislosť, ako to pri akcesorických záväzkoch vždy býva, neexistuje. Ak teda veriteľ môže, za v zmluve stanovených podmienok požiadať dlžníka o splatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej splátky, je potrebné podľa žalovaných toto ustanovenie zákona podrobiť výkladu aj vo svetle citovaného ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V závere odvolania žalovaní uviedli, že vzhľadom na arbitrárnosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom podľa žalovaných chýbajú odpovede na kľúčové otázky, je odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. S ohľadom na porušenie práva na spravodlivý proces, najmä nevydaním rozsudku pre zmeškanie na návrh žalovaných, hoci na to boli splnené všetky predpoklady, je tiež podľa žalovaných nespravodlivý, porušujúci zásadu rovnosti strán sporu, ktorá sa v zmysle čl. 6 ods. 1 CSP má aplikovať so zohľadnením špecifických potrieb strán sporu, „ktoré sú v spore prirodzene nerovné vo vzťahu k protistranám“, čo je pre spotrebiteľov charakteristické.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že tvrdenie žalovaných, že sa nezúčastňoval pojednávaní na súde prvej inštancie a že svoju neúčasť neospravedlnil, sa nezakladajú na pravde. Uviedol, že v spore bol riadne aktívny a každú svoju neúčasť riadne ospravedlnil s poukazom na zachovanie zásady hospodárnosti konania a zároveň odkázal na svoje písomné podania a súhlasil s tým, aby okresný súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti, preto má za to, že nebol daný dôvod na to, aby bol vydaný rozsudok pre zmeškanie, ktorý predstavuje akúsi „sankciu“ za pasivitu strany sporu v súdnom konaní. Zdôraznil, že bol aktívny, podával vyjadrenia, reagoval na výzvy. Vzhľadom na uvedené, jednoznačne podľa žalobcu nedošlo k porušeniu procesných postupov súdom prvej inštancie nevydaním rozsudku pre zmeškanie. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 11Co/201/2019, na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.12.2019, sp. zn. 25Co/151/2019 a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 09. 2019, sp. zn. 13Co/205/2018. Pokiaľ ide o tvrdenia, že nie je zrejme, v akej časti zbral žalobca žalobu späť, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že má za to, že späťvzatie žaloby boli jednoznačné a hlavne nemajú vplyv na priznaný nárok, nakoľko súd prvej inštancie mal za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatný právny úkon, a preto žalobcovi nevzniklo právo požadovať od žalovaných okamžité vrátenie všetkých poskytnutých peňažných prostriedkov. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že v podanej žalobe si

uplatnil nárok na zaplatenie sumy po zosplatnení úveru, nakoľko však zosplatnenie úveru bolo súdom prvej inštancie vyhlásené za neplatné, má za to, že uvedené námietky žalovaných nemajú vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol o tom, že žalovaní sú povinní vrátiť žalobcovi len omeškané splátky úrokov za úver a nie celú žalobcom požadovanú dlžnú sumu. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na nezaplatené úroky z medziúveru, pričom uvedené okresný súd riadne odôvodnil. Pokiaľ žalovaní v odvolaní poukázali na to, že súd prvej inštancie počítal úrok z medziúveru z nesprávnej sumy, a teda sa podľa žalovaných dopustil pochybenia, tak podľa žalobcu sú práve výpočty uvedené žalovanými v odvolaní nesprávne, nakoľko nevychádzajú zo záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a obnovenia v zmluve dohodnutých podmienok, ale vychádzajú z istiny, ktorá bola z titulu zosplatneného úveru uplatnená žalobcom podaním žaloby na súd. Rovnako nebolo podľa žalobcu potrebné zisťovať výšku cieľovej sumy stavebného sporenia, nakoľko „zrušením splatnosti úveru“ naďalej platia v zmluve dohodnuté podmienky a uvedená informácia je pre samotné rozhodnutie irelevantná. Pokiaľ žalovaní poukázali v odvolaní tiež na to, že nemôžu byť v omeškaní so splácaním istiny úveru v štádiu medziúveru, v ktorom sa predmetný úver nachádza, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že žalovaní sú podľa zmluvy povinní platiť úroky z medziúveru a sporiť si na konte sporenia. V danom štádiu úveru (v štádiu medziúveru) nedochádza k priamemu splácaniu samotnej istiny, teda žalovaní nemôžu byť v omeškaní so splácaním istiny, ale na konte sporenia sa kumuluje nasporená suma, ktorá sa úročí v prospech žalovaných, pripisuje sa štátna prémie a pri pridelení cieľovej sumy sa započíta táto nasporená suma na istinu poskytnutého medziúveru. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaných žalobca uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a žiada, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil, nakoľko neexistuje dôvod na úplné zamietnutie žaloby, keďže je nepochybné, že žalovaní úver čerpali a do dnešného dňa dlžnú sumu žalobcovi nesplatili.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ z dôvodov a v rozsahu danom ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku IV., ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5 159,50 Eur, ktorú im povolil splácať v splátkach po 175,50 Eur mesačne, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky včas a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení účinnom k 06.04.2010, t. j. ku dňu uzavretia Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

7. Podľa § 1 odsek 1 a 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady číslo 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 06.04.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

8. Podľa § 1 odsek 1 zákona číslo 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom k 06.04.2010 (ďalej len „Zákon o stavebnom sporení“), účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný

účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

9. Podľa § 2 odsek 1 Zákona o stavebnom sporení, stavebným sporením sa rozumie bankový produkt, v rámci ktorého môže stavebný sporiteľ sporiť finančné prostriedky vo forme vkladov na stavebné účely uvedené v § 11 a na základe ktorého môže za podmienok ustanovených týmto zákonom získať nárok na štátnu prémie a nárok na stavebný úver; stavebným úverom je úver poskytnutý stavebnému sporiteľovi zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11.

10. Podľa § 4 Zákona o stavebnom sporení, stavebným sporiteľom môže byť a) fyzická osoba, ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v prospech ktorej je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení, b) spoločenstvo vlastníkov bytov zriadené podľa osobitného predpisu, c) ktoré uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v prospech ktorého je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení, d) iná právnická osoba, ako je uvedená v písmene b), ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v prospech ktorej je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení.

11. Podľa § 7 odsek 2 a 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma") a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy. Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

12. Podľa § 8 odsek 1 a 2 Zákona o stavebnom sporení, cieľová suma sa skladá a) z vkladov od stavebného sporiteľa alebo v prospech stavebného sporiteľa, b) z úrokov, c) zo štátnej prémie, d) zo stavebného úveru, e) z iných zdrojov. Po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru.

13. Podľa § 9 odsek 1 a 2 Zákona o stavebnom sporení, stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru. Výška stavebného úveru nesmie presiahnuť rozdiel medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1) a iných zdrojov.

14. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 52 odsek 1,2,3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 06.04.2010 t. j. ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak

mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 06. 04. 2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska dôvodov odvolania uplatnených žalovanými v odvolaní v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v rámci ktorých (odvolacích dôvodov) žalovaní v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré označili žalovaní v odvolaní za nedostatočné, podľa žalovaných nevyplýva „prečo súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnenie v podobe zmluvných úrokov (splátok úveru) práve v takej výške v akej mu ich priznal a prečo práve do dňa vyhlásenia rozsudku“ a tiež preto, že súd prvej inštancie nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 CSP, hoci na to boli splnené podmienky, keďže žalobca sa nezúčastnil pojednávania, ktoré sa konalo na súde prvej inštancie dňa 17. 01. 2020, bez toho aby svoju neúčast' na tomto pojednávaní ospravedlnil a ich právny zástupca (právny zástupca žalovaných) vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu navrhol, ďalej žalovaní v odvolaní namietali, že konanie pred súdom prvej inštancie má tzv. inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože z čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom podľa žalovaných nie je zrejmé v akej časti zobrať vlastne žalobca žalobu čiastočne späť, ďalej žalovaní v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, najmä pokiaľ ide o 6,69 % p. a. úrok za poskytnutie úveru, ktorý si žalobca neuplatnil podľa žalovaných v sume 111,50 Eur mesačne ale v nižšej sume, vyčíslennej z nižších súm, konkrétne zo sumy 16 830, 96 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017, čo predstavuje sumu 95,63 Eur mesačne a zo sumy 15 078, 84 Eur od 01. 08. 2017 do zaplatenia, čo je 85, 68 Eur mesačne a tiež žalovaní v odvolaní namietali, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza v odvolaní napadnutom rozsahu z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd prvej inštancie sa podľa žalovaných s právnou otázkou „čo znamená omeškanie so splácaním úrokov, ak dlžník nie je v omeškani so splácaním istiny“, nedostatočne zaoberal.

21. Po prejednaní odvolania žalovaných z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné a to z nasledovných dôvodov:

22. Pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku nedostatočne odôvodnené, pretože nedáva odpovede na otázky prečo súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na plnenie práve v takej výške v akej mu ho priznal a prečo práve do dňa vyhlásenia rozsudku, odvolací súd uvádza, že uvedenú odvoláciu námietku žalovaných nemožno považovať za opodstatnenú, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho

rozhodnutia jasne a zreteľne, v súlade s ust. § 220 CSP, uviedol, že keďže dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17. 03. 2016 je z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie neplatný právny úkon, tak priznal žalobcovi pokiaľ ide o istinu, (ktorú v danom prípade predstavuje v zmysle Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 06. 04. 2010 úrok z medziúveru), len neuhradené splátky úroku z medziúveru, splatné ku dňa vyhlásenia rozsudku, t. j. ku dňu 28. 08. 2020, čo spolu predstavuje sumu 5 159,50 Eur (4850,50 Eur ako dlžné splátky úroku z medziúveru vyčíslené do 11. 03. 2020, tak ako je uvedené v poslednom riadku tabuľky nachádzajúcej sa v spise na č. l. 141 plus dlžné splátky úroku z medziúveru od 11. 03. 2020 do dňa vyhlásenia rozsudku 28. 08. 2020, splatné 15. 03. 2020, 15. 04. 2020, 15. 05. 2020, 15. 06. 2020, 15. 07. 2020 a 15. 08. 2020, t. j. 6 x 111,50 Eur čo sa rovná 669 Eur). Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaných, že súd prvej inštancie im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces aj preto, že súd prvej inštancie nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, napriek tomu, že na to boli splnené podmienky (žalobca sa nezúčastnil pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 17. 01. 2020, pričom svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnil) a ich právny zástupca vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu navrhol, odvolací súd uvádza, že nevydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, z dôvodu jeho neúčasti na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 17. 01. 2020 a neospravedlnenia neúčasti na predmetnom pojednávaní, nemožno vzhľadom na procesnú aktivitu žalobcu v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie považovať za porušenie procesných práv žalovaných v takej miere (takej intenzity), že to malo až za následok porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces.

23. Rovnako neopodstatnená je aj odvolacia námietka žalovaných, týkajúca sa čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom v súvislosti s odvolacím dôvodom uplatneným žalovanými v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, kde žalovaní v odvolaní namietali, že z čiastočných späťvzatí žaloby nie je zrejmé, v akom rozsahu zobral vlastne žalobca žalobu čiastočne späť, čo možno podľa ich názoru považovať za vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom výroku (výrok IV.), pretože a) vzhľadom na obsah jednotlivých čiastočných späťvzatí žaloby nemožno s uvedenou argumentáciou žalovaných súhlasiť, b) výroky súdu prvej inštancie, ktorými súd prvej inštancie konanie čiastočne na základe predmetných čiastočných späťvzatí žaloby zastavil (výrok I., II., a III.) sú právoplatné, nie sú napadnuté odvolaním, preto ich odvolací súd v odvolacom konaní nie je oprávnený preskúmať, c) vzhľadom na rozhodnutie súdu prvej inštancie, premietnuté do výrokov IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými súd prvej inštancie priznal žalobcovi len časť žalovanej sumy a vo zvyšku žalobu zamietol, je uvedená odvolacia námietka žalovaných bez akéhokoľvek právneho významu vo vzťahu k správnosti záverov súdu prvej inštancie.

24. Žalovaní si podaným odvolaním, tak ako to z obsahu odvolania žalovaných vyplýva, uplatnili aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, a to že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže žalobcom uplatnený zmluvný úrok nemal podľa žalovaných výšku 111,50 Eur mesačne, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, ale vzhľadom na to, z akého základu si ho žalobca uplatnil mal výšku 95,63 Eur mesačne, resp. výšku 85,68 Eur mesačne. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke žalovaných odvolací súd po prejednaní odvolania žalovaných uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku jasne a zreteľne uviedol, že vzhľadom na posúdenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako neplatného právneho úkonu priznal žalobcovi pokiaľ ide o istinu neuhradené splátky medziúveru (presnejšie (dlžné) splátky úroku z medziúveru) vo výške 111,50 Eur mesačne (článok II. bod 2 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 06. 04. 2010) k 28. augustu 2020, t. j. ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo znamená, že pokiaľ ide o zameškané pravidelné mesačné splátky úroku z medziúveru súd prvej inštancie rozhodol v súlade so zmluvou (s článkom II. bod 2 zmluvy), pričom žalobcom uplatňovaný zmluvný úrok vo výške 6,69 % p. a. z istiny medziúveru 16 533,35 Eur od 01. 04. 2017 do 31. 07. 2017 žalobcovi, tak ako to vyplýva z odseku 46 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, nepriznal. Z uvedeného dôvodu nemá opodstatnenie odvolacia námietka žalovaných týkajúca sa nesprávnych skutkových zistení a ani odvolacia námietka žalovaných, že sa súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia nedostatočným spôsobom vysporiadal s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože pokiaľ vznikla žalovaným v zmysle Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 06. 04. 2010 (článok II. bod 2 zmluvy) povinnosť platiť mesačne do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení úroky z medziúveru vo výške 111,50 Eur mesačne, na plnenie ktorej povinnosti sa žalovaní podpisom predmetnej zmluvy zaviazali, tak je účelové vo vzťahu k správnosti záverov súdu

prvej inštancie v súvislosti s definíciou hlavného a akcesorického záväzku v odvolaní poukazovať na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, s ktorým sa súd prvej inštancie podľa žalovaných, nedostatočne zaoberal.

25. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5 159,50 Eur, ktorú im povolil splácať v splátkach po 175,50 Eur, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplataenia pod hrozbou straty výhody splátok, v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky včas a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správy podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).